

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»
ІНСТИТУТ ГУМАНІТАРНИХ І СОЦІАЛЬНИХ НАУК
КАФЕДРА ПОЛІТОЛОГІЇ ТА МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН**

НАУКОВО-АНАЛІТИЧНИЙ ЦЕНТР ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «ВЕКТОР»

**ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО МІЖНАРОДНОГО ФОНДУ
«ВІДРОДЖЕННЯ»**

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ»

**Збірник матеріалів
XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції
(до 210-ліття Львівської політехніки)**

м. Львів, 26 березня 2026 р.

*Затверджено на засіданні
кафедри політології та міжнародних відносин Інституту
гуманітарних і соціальних наук. Протокол № 13 від 16 квітня 2026 р.*

Організатори конференції:

Національний університет «Львівська політехніка»

Інститут гуманітарних і соціальних наук

Кафедра політології та міжнародних відносин

Науково-аналітичний центр політичних досліджень «Вектор

Західноукраїнське представництво міжнародного фонду «Відродження»

Актуальні проблеми міжнародних відносин та зовнішньої політики // Матеріали XIII
Всеукраїнської науково-практичної конференції (Львів, 26 березня 2026 р.). Львів : НУ
«Львівська політехніка», 2026. – 280 с.

Матеріали подано в авторській редакції

Відповідальний за випуск: Р. Демчишак

Зміст

Секція 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ	11
БАБИЧ Вікторія ТЕОРЕТИЧНІ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ВОЄННОЇ ДИПЛОМАТІЇ В УМОВАХ БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ ТА ЗАГРОЗ У СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ	11
ЄВСЄЄВА Каріна ЕФЕКТИВНІСТЬ ПЕРСОНАЛЬНИХ САНКЦІЙ ЯК ІНСТРУМЕНТУ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ У СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ	14
LESYK Borys LEGAL AND INSTITUTIONAL FOUNDATIONS OF PERMANENT STRUCTURED COOPERATION (PESCO) IN THE FIELD OF THE EU DEFENCE	16
НОВІКОВА Юлія МІЖНАРОДНЕ НЕУРЯДОВЕ ОБ'ЄДНАННЯ ОХФАМ ЯК СУБ'ЄКТ РЕАЛІЗАЦІЇ ГУМАНІТАРНОЇ ДИПЛОМАТІЇ: ОСОБЛИВОСТІ, НАПРЯМИ ТА ІНСТРУМЕНТАРІЙ ГУМАНІТАРНИХ СТРАТЕГІЙ	18
ФЕСИК Володимир ПРИМОРДІАЛІСТСЬКИЙ ПІДХІД ДО ВИЗНАЧЕННЯ ЕТНОСУ ТА ЕТНІЧНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ	19
ЯРЕМЧУК Анастасія ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПЦІЇ ГУМАНІТАРНОЇ ДИПЛОМАТІЇ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ГЕОПОЛІТИЧНИХ ТА БЕЗПЕКОВИХ ВИКЛИКІВ	22
Секція 2. ОСОБЛИВОСТІ ТА ТЕНДЕНЦІЇ СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН	25
АРТЮХОВА Єлизавета ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ САУДІВСЬКОЇ АРАВІЇ У ХХІ СТОЛІТТІ	25
БАГРІЙ Василина ЗРОСТАННЯ РОЛІ ІНДІЇ В G20 У ХХІ СТОЛІТТІ	27
ВАЙДА Юлія МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ ЄС ЩОДО ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ПОЛІТИКИ ЗЕЛЕНОЇ ДИПЛОМАТІЇ	29
ВЕРБОВЕЦЬКА Оксана ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНА СТРАТЕГІЯ СІНГАПУРУ У ВІДНОСИНАХ З КРАЇНАМИ ЄВРОПИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ	32
ВЕСЕЛКОВА Валерія ЦЕРЕМОНІАЛЬНІ ПРАКТИКИ КОРОЛІВСТВ СПІВДРУЖНОСТІ ЯК ФОРМА СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ВЗАЄМОДІЇ ДЕРЖАВ	34
ВУГЛЯР Кароліна	

<i>ЗА ДРУГОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ Д. ТРАМПА</i>	187
<i>LOS Anastasia</i> <i>EUROPE'S "GREEN CITIES": COPENHAGEN'S EXPERIENCE AS A MODEL FOR THE POSTWAR RECONSTRUCTION OF UKRAINIAN CITIES</i>	192
<i>МАКОГІН Зоряна</i> <i>СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ МІГРАЦІЇ («ВІДТОКУ МІЗКІВ») В УКРАЇНІ</i>	194
<i>РОМАНЕНКО Єлизавета</i> <i>ВПЛИВ BREXIT НА ПРАВОВИЙ СТАТУС ТА СТАНОВИЩЕ УКРАЇНЦІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ</i>	196
<i>ТКАЧ Софія</i> <i>УКРАЇНА ЯК СУБ'ЄКТ ФОРМУВАННЯ НОВОЇ СИСТЕМИ МІЖНАРОДНОЇ БЕЗПЕКИ</i>	198
<i>ХОЛОД Діана</i> <i>ОСОБЛИВОСТІ СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКО-КАНАДСЬКИХ ВІДНОСИН ПІСЛЯ ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ В 1991 Р</i>	201
<i>ФЕДІРКО Богдан</i> <i>РОЛЬ КОМІТЕТУ РЕГІОНІВ ЄС В РОЗВИТКУ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В КРАЇНАХ АСОЦІЙОВАНОГО ТРІО</i>	204
<i>ЦЕБЕНКО Олег, АРБАТ Сергій</i> <i>ІНІЦІАТИВА ЄС EU4UA DEFENCE TESH ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДТРИМКИ ОБОРОНОЗДАТНОСТІ УКРАЇНИ</i>	205
<i>ШЕПІТКА Вікторія</i> <i>ЗНАЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ДИПЛОМАТІЇ У ПРОСУВАННІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО КУРСУ УКРАЇНИ</i>	207
<i>ЯНІН Олексій</i> <i>БЕЗПЕКОВИЙ ФАКТОР РЕІНТЕГРАЦІЇ ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНОГО КРИМУ</i>	210
<i>ЯРЕМКО Христина</i> <i>ДІЯЛЬНІСТЬ БОГДАНА ГАВРИЛИШИНА У МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ ТА ЕКСПЕРТНИХ МЕРЕЖАХ</i>	212
 Секція 4. ТРАНСФОРМАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН ТА ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ РОСІЙСЬКОУКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ	215
<i>БАНДУРА Ростислав</i> <i>РОЛЬ ІТАЛІЙСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ ЯК СТРАТЕГІЧНОГО ПАРТНЕРА УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ</i>	215
<i>БЕРЕЗОВСЬКА Вікторія</i> <i>РОСІЙСЬКІ ІНСТРУМЕНТИ ТА МЕХАНІЗМИ, ЗАСТОСОВАНІ У ПОЛІТИЦІ ЩОДО БОСНІЇ ТА ГЕРЦЕГОВИНИ</i>	217
<i>БЕССОНОВА Марина</i> <i>ЕВОЛЮЦІЯ ПОНЯТЬ «ВИКЛИКИ» ТА «ЗАГРОЗИ» У СТРАТЕГІЯХ НАТО ТА США ПІД ВПЛИВОМ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ</i>	219
<i>БИЧКО Марія</i> <i>ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ ПОЛІТИЧНОЇ НЕЙТРАЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИМ</i>	

власні наративи, маскуючи їх під захист спільної духовної спадщини, що провокує в суспільстві страх втрати ідентичності внаслідок євроінтеграції [7].

Не маючи формальних інструментів прямого впливу на рішення Брюсселя, Кремль системно експлуатує інституційну слабкість Дейтонської моделі управління через лояльні місцеві еліти. Поєднання енергетичного шантажу, милітаризації цивільних структур та інформаційно-ідеологічної експансії спрямоване на штучну підтримку внутрішнього розколу держави. Таким чином, підтримуючи сепаратистські настрої Республіки Сербської та саботаж реформ Росія перетворює БіГ на зону стагнації, де виконання Копенгагенських критеріїв стає неможливим без усунення зовнішніх дестабілізаційних чинників.

Отже, політика Росії щодо БіГ спрямована на системну експлуатацію внутрішніх інституційних та політичних уразливостей БіГ. Використовуючи механізми етнічного вето, підтримку сепаратизму, енергетичну залежність та інформаційно-ідеологічний вплив, Кремль блокує процеси євроінтеграції. Ключовою метою російської стратегії є не встановлення прямого контролю, а підтримання стану керованої нестабільності, який унеможливає виконання БіГ критеріїв членства в ЄС. Таким чином, держава перетворюється на зону хронічної політичної стагнації, що відповідає довгостроковим геополітичним інтересам Росії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Assessing Russia's Economic Footprint in Bosnia and Herzegovina. CSD Policy Brief No. 74. *Center for the Study of Democracy*. URL: https://csd.eu/fileadmin/user_upload/publications_library/files/2018_01/CSD_Policy_Brief_74_BiH.pdf (дата звернення: 19.03.2026).
2. Kremlin says jail term for Bosnian Serb separatist leader Dodik was politically motivated. *Reuters*. URL: <https://surl.li/jbcbba> (Last accessed: 20.03.2026).
3. Ruge M. The past and the furious: How Russian revisionism threatens Bosnia. Policy Brief. *European Council on Foreign Relations*. URL: <https://ecfr.eu/publication/the-past-and-the-furious-how-russian-revisionism-threatens-bosnia/> (Last accessed: 03.03.2026).
4. Russia to launch RT channel in Bosnia and Herzegovina, could deepen polarization in the country. *European Western Balkans*. URL: <https://surl.li/dnwzwwg> (Last accessed: 19.03.2026).
5. The Bosnian Constitution facing the EU integration process. *Eurac Research: Eureka*. URL: <https://www.eurac.edu/en/blogs/eureka/the-bosnian-constitution-facing-the-eu-integration-process?hl=en-GB> (Last accessed: 19.03.2026).
6. Time for Bosnia to get rid of Russian influence: Analysts. *Al Jazeera*. URL: <https://www.aljazeera.com/news/2022/2/28/time-for-bosnia-to-get-rid-of-russian-influence-analysts?hl=en-GB> (Last accessed: 19.03.2026).
7. Veen A., Siera S., Zweers W. Little substance, considerable impact: Russian sources of influence in Serbia, Montenegro and Bosnia and Herzegovina. Clingendael Report. *Netherlands Institute of International Relations «Clingendael»*. URL: <https://www.clingendael.org/pub/2023/little-substance-considerable-impact/> (Last accessed: 19.03.2026).

БЕССОНОВА Марина,
кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародних відносин
Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

ЕВОЛЮЦІЯ ПОНЯТЬ «ВИКЛИКИ» ТА «ЗАГРОЗИ» У СТРАТЕГІЯХ НАТО ТА США ПІД ВПЛИВОМ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Стратегічна концепція НАТО та Стратегія національної безпеки (СНБ) США є засадничими документами, що не лише визначають вектори оборонної політики, а й

формують глобальний безпековий ландшафт, відображаючи бачення ключових акторів західного світу. Ці документи відіграють критичну роль у структуруванні колективних відповідей на міждержавні та транснаціональні ризики, дозволяючи чіткіше розуміти політику Альянсу та його поки що лідера – США.

Метою даного дослідження є аналіз еволюції понять «виклики» та «загрози» у названих стратегіях з моменту виникнення такого типу документів, а також виявлення впливу російсько-української війни на зміст та тональність Стратегічної концепції НАТО (червень 2022 р.) та Стратегії національної безпеки США (жовтень 2022 р.), які були прийняті у перший рік повномасштабного російського вторгнення в Україну.

До 2022 року, Стратегічні концепції НАТО протягом десятиліть еволюціонували від чітко визначеного протистояння часів Холодної війни до комплексного сприйняття багатополярних і гібридних загроз. У ранні періоди існування Альянсу основна увага приділялася безпосередній військовій загрозі з боку Радянського Союзу та Варшавського договору, що визначало «виклики» як суто територіальні та симетричні, де головним інструментом стримування була ядерна та конвенційна потужність. Після завершення Холодної війни концепція 1991 року ознаменувала перехід до середовища, де ризики стали менш передбачуваними, змістивши акцент з масованого нападу на нестабільність, спричинену етнічними конфліктами та територіальними суперечками в Європі [8]. Концепція 1999 року пішла ще далі, розширивши поняття викликів до «ризиків широкого характеру», таких як акти тероризму, саботаж, організована злочинність та порушення потоків життєво важливих ресурсів, що фактично легітимізувало операції з реагування на кризи за межами традиційної території НАТО [7].

У 2010 році Альянс зафіксував у своїй стратегії «активне залучення та сучасну оборону», де виклики були класифіковані як глобальні та технологічні, включаючи розповсюдження зброї масового знищення, балістичних ракет, а також зростаючу небезпеку кібератак, які могли досягти порогу збройного нападу. Тогочасне сприйняття безпекового середовища було оптимістичним, оскільки Росія розглядалася як потенційний стратегічний партнер, а ймовірність конвенційного нападу на територію країн-членів вважалася низькою [2]. Проте після 2014 року – моменту анексії Криму та окупації частини Донбасу – риторика почала змінюватися, хоча офіційна концепція 2010 року залишалася чинною аж до 2022-го. У деклараціях самітів після 2014 року Росія почала фігурувати як виклик євроатлантичній безпеці через її агресивні дії проти України, що змусило НАТО повернутися до зміцнення східного флангу та визнання того, що середовище стало значно небезпечнішим. Таким чином, дефініція «загроз» трансформувалася від лінійної військової агресії до «360-градусного підходу», де внутрішня стійкість суспільств, енергетична безпека та захист критичної інфраструктури від гібридних дій стали невід'ємною частиною стратегічного планування.

Стратегії національної безпеки США за останні десятиліття демонструють перехід від боротьби з окремими транснаціональними викликами до усвідомлення епохи системного суперництва великих держав. Якщо у ранній постбіполярний період «географічний вимір» загрози (СРСР) змінився «змістовним», а саме таким як тероризм, наркотрафік та нестабільні демократії [1, С. 143]. то наступні стратегії знову повертають геополітичний фокус. У часи президентства Б. Обами, який намагався запровадити політику «перезавантаження» відносин з росією, була прийнята Стратегія 2015 року, підготовлена після початку російської агресії проти України. У цьому документі росія вже була прямо згадана як виклик через її агресію на українських територіях, що підриває міжнародні норми, проте вона розглядалася в одному ряду з насильницьким екстремізмом та наслідками зміни клімату [6].

Стратегія 2017 року, часів першої каденції Д. Трампа, радикалізувала підхід, офіційно визначивши Китай та росію як «держави-суперники» або «ревізіоністські держави». У цей період росія трактувалася як загроза, що прагне послабити американський вплив у світі та

розділити США з їхніми союзниками, використовуючи при цьому як військові, так і гібридні інструменти, включаючи дезінформацію та кібервтручання [9].

Тимчасові настанови 2021 року, видані Дж. Байденом, підтвердили цей вектор, визначивши росію як країну, що продовжує відігравати дестабілізуючу роль на світовій арені [3]. Тож бачення Сполученими Штатами Америки «викликів» та «загроз», сформоване до початку повномасштабного вторгнення росії в Україну, поєднало у стратегіях національної безпеки транснаціональні виклики (пандемії, клімат) зі змаганням за майбутній світовий порядок, де росія та Китай займають центральне місце як суб'єкти загрози.

Після початку повномасштабного вторгнення росії в Україну наприкінці лютого 2022 року були прийняті нові документи: у червні на Мадридському самміті була прийнята нова Стратегічна концепція НАТО, у жовтні у США була оприлюднена нова Стратегія національної безпеки.

Стратегічна концепція НАТО 2022 року, прийнята на саміті в Мадриді, відображає радикальну зміну безпекового середовища внаслідок повномасштабного вторгнення РФ в Україну. Ключовою новацією документа є пряма ідентифікація російської федерації як найбільш значущої та прямої загрози безпеці союзників, а також миру та стабільності в євроатлантичному регіоні [5, С. 3-4]. Альянс констатує, що росія прагне встановити сфери впливу за допомогою примусу та агресії. Окрему увагу приділено ядерному шантажу та використанню гібридних методів для дестабілізації демократичних інститутів. Водночас уперше в концепції з'являється Китай як «системний виклик», чия політика підриває засади міжнародного порядку. Важливе місце посідають «наскрізні» виклики: кібератаки, новітні руйнівні технології та кліматичні зміни, що визначені як «множник загрози».

Стратегія національної безпеки США 2022 року базується на тезі, що світ перебуває у «точці перелому». Головним довгостроковим викликом американському лідерству визначено системну конкуренцію з боку Китаю. Щодо росії, документ характеризує її як «гостру загрозу» (*acute threat*) [4, С. 12], що проявляється у неспровокованій агресивній війні проти України. Стратегія підкреслює, що Росія залишається небезпечною державою, яка ігнорує міжнародне право. Проте США чітко розмежовують ці дві держави: росія є джерелом негайного хаосу, тоді як Китай – фундаментальним викликом довгостроковій стабільності [4]. Окремим блоком виділено транснаціональні виклики: пандемії, глобальна продовольча небезпека та кліматична криза, яка названа «екзистенційним викликом». Безпека в розумінні США тепер нерозривно пов'язана з внутрішньою стійкістю та технологічним суверенітетом [4].

Обидві стратегії демонструють повну синергію в оцінці росії як безпосереднього агресора та Китаю як стратегічного конкурента, проте відрізняються масштабом ієрархії загроз. Для НАТО росія – це першочергова «пряма загроза» через її територіальну близькість та воєнну активність у Європі, тоді як Китай є «викликом» цінностям та інтересам [5]. Для США, навпаки, Китай є «найбільш наслідковим геополітичним викликом» у глобальному масштабі, а Росія – «гострою», проте локалізованою загрозою [4].

Спільним для обох документів є визнання гібридного характеру сучасних конфліктів, де кіберпростір та дезінформація важать не менше за звичайну зброю. Водночас американська стратегія значно ширше трактує поняття загрози, включаючи до неї економічну нерівність як внутрішньополітичний чинник безпеки, тоді як НАТО фокусується на тому, як ці фактори впливають суто на обороноздатність Альянсу та стабільність його кордонів.

Таким чином, повномасштабне російське вторгнення в Україну 24 лютого 2022 року стало каталізатором остаточної відмови Заходу від ілюзій «спільної безпеки» з росією. Вплив цієї події на документи 2022 року є фундаментальним: термін «загроза» повернувся до свого класичного мілітарного значення – територіальної агресії великої держави проти суверенної нації. Якщо до 2022 року росія в документах НАТО та США часто фігурувала як «виклик» або «дестабілізуючий фактор», то після вторгнення вона отримала статус «прямої» та «гострої» «загрози». Війна в Україні змусила розробників стратегій інтегрувати концепцію «стійкості» (*resilience*) як засіб протидії не лише ракетам, а й енергетичному шантажу та масованій дезінформації. Проведений аналіз демонструє концептуальну трансформацію

стратегій НАТО та США, що полягає у переході від сприйняття Росії як «партнера» до її ідентифікації як «загрози», що стало безпосереднім наслідком російсько-української війни та спричиненої нею руйнації архітектури безпеки в Європі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бессонова М.М. Стратегії національної безпеки США пост-біполярної епохи: головні регіональні виміри загроз американським інтересам. *Гілея: науковий вісник. Збірник наукових праць*. 2013. № 75 (8). С. 141-143.
2. Active Engagement, Modern Defence. *NATO*. 2010. 19 November. URL: <https://www.nato.int/en/about-us/official-texts-and-resources/official-texts/2010/11/19/active-engagement-modern-defence>
3. Biden, J.R. Interim National Security Strategic Guidance. *The White House*. March. 2021. URL: <https://bidenwhitehouse.archives.gov/wp-content/uploads/2021/03/NSC-1v2.pdf>
4. Biden, J.R. National Security Strategy. *The White House*. 2022. 12 October. URL: <https://bidenwhitehouse.archives.gov/wp-content/uploads/2022/10/Biden-Harris-Administrations-National-Security-Strategy-10.2022.pdf>
5. NATO 2022 Strategic Concept. *NATO*. 2022. 29 June. URL: <https://www.nato.int/content/dam/nato/webready/documents/publications-and-reports/strategic-concepts/2022/290622-strategic-concept.pdf>
6. Obama, B. National Security Strategy. *The White House*. 2015. URL: <https://history.defense.gov/Portals/70/Documents/nss/NSS2015.pdf>
7. Strategic Concepts. *NATO*. 2022. 18 July. URL: <https://www.nato.int/en/about-us/official-texts-and-resources/strategic-concepts>
8. The Alliance's New Strategic Concept. *NATO*. 1991. 08 November. URL: <https://www.nato.int/en/about-us/official-texts-and-resources/official-texts/1991/11/08/the-alliances-new-strategic-concept-1991>
9. Trump, D. J. National Security Strategy of the United States of America. *The White House*. 2017. URL: <https://history.defense.gov/Portals/70/Documents/nss/NSS2017.pdf>

БИЧКО Марія,

*студентка Національного університету «Львівська політехніка»
спеціальності «Міжнародні відносини, суспільні комунікації
та регіональні студії»*

Науковий керівник – КЛИМЧУК І. І.,

канд. політ н., доцент кафедри політології та міжнародних відносин

ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ ПОЛІТИЧНОЇ НЕЙТРАЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНИМ ОЛІМПІЙСЬКИМ КОМІТЕТОМ ЩОДО СПОРТСМЕНІВ У КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

Олімпійський рух традиційно ґрунтується на принципі політичної нейтральності спорту, відповідно до якого спортивні змагання мають залишатися поза політичними конфліктами та міжнародними суперечностями. Цей принцип є фундаментальним у діяльності Міжнародного олімпійського комітету і закріплений в Олімпійській хартії. У принципі 6 Хартії прямо зазначено: «будь-яка форма дискримінації... несумісна з Олімпійським рухом» [4]. Крім того, у фундаментальних принципах підкреслюється, що метою олімпізму є «створення мирного суспільства» (§1) [4]. Ідея відокремлення спорту від політики бере початок із концепції сучасного олімпізму, сформульованої П'єром де Кубертеном, який наголошував на ролі спорту як засобу «міжнародного взаєморозуміння» [2]. Водночас

Організатори конференції:

Національний університет «Львівська політехніка» Інститут гуманітарних і соціальних наук

Кафедра політології та міжнародних відносин

Науково-аналітичний центр політичних досліджень «Вектор»

Західноукраїнське представництво міжнародного фонду «Відродження»

Актуальні проблеми міжнародних відносин та зовнішньої політики // Матеріали XIII Всеукраїнської науково-практичної конференції (Львів, 26 березня 2026 р.). Львів : НУ ЛП, 2026. – 280 с.

Матеріали подано в авторській редакції

Відповідальний за випуск: Р. Демчишак